

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11482

гр. София, 29.12.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 29.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **545** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във вр. чл.144 АПК.

Образувано е по искане вх. № 41264/17.11.2023г. на „МАКСИМА“ ЕООД, подадено чрез адв. А. М. за изменение на решение № 6376 от 27.10.2023г., в частта относно разноските, които са присъдени в полза на ответника.

В искането се излага, че процесуалният представител на ответника се е явил само в откритото заседание на 28.04.2023г., когато не е претендирал разноски и не е представил списък за тях. Молбата на ответника от 23.06.2023 г. не е била връчена на ищеца, съответно той не е бил запознат с нейното съдържание в повече от това, което съдът е докладвал по време на заседанието на 23.06.2023г.. Съдът не е докладвал в допълнение към тази молба списък с разноските и приложенията, поради което ищецът не е бил запознат с подобен списък, нито с размера на претендираните разноски, нито с евентуални доказателства за плащането им. На последното провело се открито съдебно заседание представителят на ответника отново не се явил. В хода на устните състезания ответникът не се е включил, съответно не е претендирал и разноски в този момент и с такава претенция ищецът не е бил запознат.

Ищецът твърди, че в нито един момент не е бил запознат с претенция от страна на ответника за присъждане на разноски, нито с техния евентуален размер. В нито един момент на ищеца и неговите представители не са връчвани молба придружена със списък с разноските, такъв списък с разноските, както и доказателствата към него не са докладвани от съда в нито едно открито заседание. Поради това ищецът не е имал причина да възразява за прекомерност на разноските, поради простият факт, че той не е бил запознат такива да са налице от страна на ответника.

По тези съображения, ищецът моли да бъде изменено решение № 6376 от 27.10.2023г. в частта за разноските, като на ответника не се присъждат такива.

Препис от молбата е връчен на [община] на 04.12.2023г., но по делото не е депозирано писмено становище във връзка с нейната основателност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-град, след като се запозна с изложените в обстоятелствената част на молбата твърдения, обосновава следните правни изводи: С решение № 6376 от 27.10.2023г. са били отхвърлени предявените от „МАКСИМА“ ЕООД, представлявано от управителя Г. Х. В. срещу [община] иски с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на сумата 48 000.00 лв., /частично предявен иск за сумата от 5 000.00 лева/, представляващи пропуснати ползи от неполучена наемна цена за периода 01.10.2017г. – 01.10.2022г.; както и имуществени вреди в размер на 1 365.16лв., представляващи заплатени суми по изпълнително дело № 20187920400195 по описа на ЧСИ Г. К., заедно със законната лихва, считано от 13.01.2023г. до окончателното изплащане на главницата.

Ищецът е бил осъден да заплати на [община] сумата от 5 520.00 /пет хиляди петстотин и двадесет/ лева на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ.

Съгласно процесуалната разпоредба на чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК в срока за обжалване на съдебното решение, а ако същото е необжалваемо в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страна по делото може да измени или допълни съдебното решение, в частта относно присъдените разноски. Ищецът е подал молбата на 17.11.2023г., в 14 дневен срок, считано от 16.11.2023г. / в срока за обжалване на решението/, поради което същата се явява процесуално допустима, но неоснователна по същество.

Отговорността за разноски е гражданско облигационно отношение, което е регламентирано в процесуалния закон и е уредено от него. Тя произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 78, ал. 1 ГПК - се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноски има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноски на страната, в чиято полза е решено делото. Съгласно чл.10, ал.4 ЗОДОВ „съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 ЗПП“.

Между [община] и адв. И. Т. има договорено и реално заплатено възнаграждение в размер на сумата от 5 520.00 /пет хиляди петстотин и двадесет/ лева.

В писмена молба от 23.06.2023г. ответникът е сезирал съда с искане за възстановяване на направените по делото разноски. Към тази молба е приложен списък по чл.80 ГПК /л.95 гръб/, в който изрично е упомената сумата от 5 520.00 лева, която представлява заплатен адвокатски хонорар на адв. И. Т.. За доказване на реалното внасяне на тази сума са приложени фактура № 1845/10.03.2023г. и платежно нареждане от 27.03.2023г. /л.96- лице и гръб/.

Молбата от 23.06.2023г. на ответника е докладвана в проведеното открито съдебно заседание на 23.06.2023г., като изрично в протокола на стр.2, ред 2, ред 3 е отразено, че е заявена претенция за присъждане на разноските.

Съгласно т. 11 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013г. по тълк. дело № 6/2012г., ОСГТК на ВКС на РБ, претенцията за разноски може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция. Следователно това е крайният момент, до който може да се

иска присъждане на разноски, включително и адвокатско възнаграждение /Решение № 3235 от 02.03.2020г. по адм.дело № 822/2019г., 5 членен състав на ВАС на РБ/. В настоящия случай, още преди приключване на устните състезания от [община] е било предявено искане за присъждане в нейна полза на адвокатско възнаграждение за правна защита и съдействие по дело № 545/2023г.

В проведеното открито заседание на 29.09.2023г., на което са взели участие процесуалните представители на ищеца адв. А. М. и адв. Д. Я. и когато е даден ход на устните състезания не е обективирано възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на адв. И. Т..

За съда не съществува правомощие служебно да осъществява проверка за прекомерност на разноските за адвокатска защита при постановяване на решението. В чл.78, ал.5 ГПК е предвидено, че само страна може да сезира съда с искане за намаление на възнаграждението за адвокатска услуга, дължимо като разноски. Основанието по чл.78, ал.5 ГПК се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото. Когато съдът е сезиран с такова искане, той следва да изложи мотиви в тази насока. В обратния случай, когато липсва възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, съдът не може по своя собствена преценка да го редуцира в по-нисък размер. Ето защо, след като до 29.09.2023г. от пълномощниците на „МАКСИМА“ ЕООД не е отправено до съда искане за определяне на по-малък размер на разноските на ответника, с решението от 27.10.2023г. същите са признати в размера, който е претендиран и доказан.

Действително приложения към молбата от 23.06.2023г. списък по чл.80 ГПК /л.95 гръб/ не е докладван по време на заседанието на 23.06.2023г., но от протокола се установява, че е докладвана заявената претенция от ответника за присъждане на извършените разноски. На това заседание ищецът е бил представляван от адв. Д. Я. и адв. А. М., които са били наясно с искането за възстановяване на разноските и са имали възможността да се противопоставят на него. Не е бил ограничен достъпът на процесуалните представители на ищеца до делото преди провеждането на заседанията, вкл. и до 29.09.2023г. До приключване на устните състезания всяко дело е на разположение на страните по него, така че последните могат да се запознаят с приложеното в кориците му, да извършват справки, да копират и фотографират книгата по него, вкл. и с отговори, становища, възражения на другите страни в съдебното производство, както и да депозират допълнително становища и доказателства, за които смятат, че са необходими и относими при изясняване на спора /така вж. чл. 77-79 от Правилника за администрацията в съдилищата, приет на основание чл. 342, ал. 1 от ЗСВ/. По този начин са спазва принципът за достъп до информация на страните по съответното дело и на техните процесуални представители, като фактът, че ищецът не се е възползвал от предоставената му възможност, не опорочава действията на съда.

Списъкът за разноски по чл.80 ГПК не е писмено доказателство по см. на ГПК, за да се постановява определение за неговото приемане в открито съдебно заседание. Списъкът по чл.80 ГПК се представя на съда, като в процесуалния закон липсва разпоредба, която да задължава съда да връчва препис от него на насрещната страна. Във всеки един момент от висящността на процеса, ищецът, чрез неговите представители е могъл да прояви процесуална активност, като се запознае с всички приложения по делото доказателства, молби, становища, вкл. и списъка по чл.80 ГПК и

да организира пълноценно правото си на защита, в т.ч. и като обективира възражение относно претенцията на ответника за разноски и техния размер.

Само за пълнота на изложението съдът ще посочи, че още в отговора на исковата молба, депозиран по делото на 13.03.2023г., препис от който е връчен на ищеца на 03.04.2023г. /вж.призовка № 399/27.03.2023г., л.59 от делото/, [община] е направила искане да ѝ бъдат присъдени разноските, които е направила в производството. С разпореждане от 24.03.2023г. съдът е предоставил възможност на ищеца да се запознае с отговора на ответника и да изрази становище в съдебно заседание. До приключване на устните състезания, процесуалните представители на ищеца не са възразили по искането на насрещната страна, макар да са били наясно с неговото предявяване.

Предвид горното, се формира извод за отсъствие на основания за уважаване на молбата по чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане вх. № 41264/17.11.2023г. на „МАКСИМА“ ЕООД, подадено чрез адв. А. М. за изменение на решение № 6376 от 27.10.2023г., в частта относно присъдените в полза на [община] разноски в размер на сумата от 5 520.00 /пет хиляди петстотин и двадесет/ лева.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в седмодневен срок от получаване на съобщенията до страните пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните по делото.

Съдия: